

**BERNT LINDQVIST**

FD. FÖRBUNDSJURIST

LERHAGA GÅRD,

151 66 SÖDERTÄLJE

Telefon: 08-550 980 20

Bankgiro 873-6654

Mailadress: [bernt.lindqvist@lerhaga.se](mailto:bernt.lindqvist@lerhaga.se)

2017-07-18

Till statsrådet Sven-Erik Bucht

**Angående frågan om Svenska jägareförbundets allmänna uppdrag (2016/17:1725).**

Som sakkunnig/expert vid framtagning av all svensk jaktlagstiftningen (1974 - 2000), är det för mig angeläget att till Regeringen framföra följande förhållanden och synpunkter.

Vid tillkomsten av 1938 års jaktlag (1938:274) infördes bl.a. två nya rättsgrundande faktum. Ett "allmänt uppdrag" till Svenska jägareförbundet, samt en "jaktvårdsfond" vars syfte var att finansiera det allmänna uppdraget. I delvis omskriven form, har detta i huvudsak överförts till nuvarande lagstiftning (1987:259). Då det allmänna uppdraget och dess finansiering (viltvårdsfonden) fortfarande har en direkt praktisk och formell förening med varandra, kan inte det allmänna uppdraget behandlas separat utan att dess finansiering samtidigt behandlas.

Viltvårdsfonden medför en unik form av företagsbeskattning. Som det anges i prop. 1991/92:9 sidan 19, är jakten en näringsgren; **"Jakträtten ingår i äganderätten. Jakten är därför en del av fastighetens ekonomiska utnyttjande. Den är en integrerad del av ägarens fastighetsförvaltning på samma sätt som jordbruk, skogsbruk och fiske. Det är markägarna själva som har att bestämma över jakten på sin mark."** Detta lagregleras i jaktlagen 10 §. Som ett klart avsteg från det lagskydd de fyra areella näringsgrenarna har, påtvingar jaktlagen 41 § markägaren att under straffansvar betala en årlig "viltvårdsavgift" (företagsbeskattning) om han vill jaga på sin fastighet. Detta gäller även om inget vilt blir fällt, eller att han som skyddsjakt skjuter en räv eller en kråka som gör skada i hönsgård eller trädgård. Skjuter han en älg på sin egen mark tvingas han dessutom betala en "fällavgift". I realiteten köpa älgen av staten. Således en dubbel företagsbeskattning, av en i grundlag skyddad näringsgren. En stor del av dessa avgifter (beskattningsuttag) går till att finansiera "det allmänna uppdraget" som staten tilldelat Svenska jägareförbundet med ensamrätt. Angående den praktiska viltvården, med att tillhandahålla viltfoder i skog och på åkermark, bekostar landets markägare detta för både det jaktbara och helt fredade viltet. Enbart viltskadorna uppgår för jord- och skogsbruket årligen till miljardbelopp, utan någon kompensation från staten.

Redan benämningen "allmänna uppdraget" bestyrker att det är en statlig beställning av tjänster och åtgärder från uppdragsgivarens sida. Detta framgår även av motiveringen för Svenska jägareförbundets årliga anslag ur viltvårdsfonden. Att ett sådant uppdrag omfattas av reglerna om offentlig upphandling framstår som självklart. Den rapport som advokaten Anna Ulfsson Forsell redovisat, på beställning av Svenska jägareförbundet, tar inte upp grunderna och kärnfrågorna om existensen och rättssituationen för det allmänna uppdraget. Det var inte heller att förvänta då den tillkommit efter beställning av en starkt berörd intressepart.

Jag delar det av statsrådet Sven-Erik Bucht framförda behovet av en vidare översyn av det allmänna uppdraget och frågan om offentlig upphandling. Det bör även klarläggas om det allmänna uppdraget är relevant och skall finnas kvar. Det är därjämte synnerligen angeläget att övriga frågor om den förtäckta beskattningen, som markägare tvingas betala för jakt på egen mark, utreds och öppet redovisas med sina verkliga konsekvenser och rättsföljder.

Bernt Lindqvist

Fd förbundsjurist och jaktlagsutredare.